

DOM

afsagt den 13. februar 2020 af Vestre Landsrets 2. afdeling (dommerne Bjerg Hansen, Astrid Bøgh og Berith Linnebjerg (kst.)) i ankesag

V.L. S-0289-19

Anklagemyndigheden

mod

T

født januar 1967

(advokat Claus Bonneze, Aarhus)

Retten i Sønderborg har den 3. oktober 2018 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K02-3132/2017).

Dommen er anket med tilladelse af 24. januar 2019 fra Procesbevillingsnævnet.

Påstande

Tiltalte, T , har påstået frifindelse, subsidiært strafbortfald.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet F1 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at F1 den 3. februar 2017 i forbindelse med tvangsfjernelsen sagde direkte til ham, at han havde voldtaget sine børn. Børnene sad i en

bil med åben dør og kunne høre, hvad F1 sagde. Hans kontakt med F1 i forbindelse med sagen var ret kortvarig. Der var formentlig tale om et par gange. Hun ønskede ikke at tale med ham og sagde, at han kunne klappe i, til han kunne fortælle noget, hun ville høre.

Den uretfærdige behandling bestod i falske beskyldninger mod ham, da familien kontaktede kommunen for at få hjælp til børnene. F1 ville styre hans liv og forbød ham at tage forskellige steder hen. Han har tabt sig 60 kg på grund af sagen og mener, at det var magtmisbrug, da F1 ville ind i hans hjem og truede med at tilkalde politiet.

Han sendte ikke billedet direkte til sin mor, fordi der også var andre, der havde spurgt ind til sagen, og så klarede han det blot med et enkelt opslag. Hans mor mente at kende F1. Hans mor er X3, som er tagget i hans opslag.

Han skrev beskeden til F1 på grund af de meget dårlige forhold, der var på opholdsstedet ” ”, hvor hans børn opholdt sig. F1 ville ikke tale med ham. Hun vidste udmærket, hvad det drejede sig om. Det var kommunen, der havde sendt børnene på ” ”. Han skrev ikke til kommunen, fordi By1 Kommune ikke har svaret på talrige henvendelser fra ham. Han var i øvrigt ikke særlig godt inde i, hvordan han skulle kontakte kommunen. Han slettede beskeden, fordi han fortrød, at han havde sendt den privat. Han kan ikke nu huske nøjagtigt, hvor lang tid der gik, fra han sendte beskeden, til han slettede den igen, men det var kort tid.

Han gik ud fra, at F1 havde besøgt hans profil, fordi hun blev foreslået som en person, som han måske kendte. Derfor klikkede han på hendes billede for at se, om det var den person, han troede. Hendes billede kom op, uden at han havde besøgt hendes profil først.

Efter påtaleopgivelsen blev F1's og kommunens adfærd nærmest værre, og kommunen ville ikke efterkomme Ankestyrelsens anvisninger om hjemgivelse. Han blev informeret herom via sin ekskone. Det var også hende, der blev kontaktet af DR2, men det blev ikke til noget.

F1 har supplerende forklaret, at hun formentlig havde kontakt med tiltalte i en periode på 5-6 uger. De var i kontakt på møder eller telefonisk.

Fra den fysiske tvangsfjernelse til opslaget af hendes billede sammen med kæresten gik der nok et par uger. Hun fik besked fra Facebook om, at nogen havde delt hendes billede, og så gik hun ind på tiltaltes profil. Det havde hun ikke gjort tidligere. Hun tog et screenshot, fordi hun tænkte, at det var noget, der skulle meldes. Hun opdagede delingen derhjemme sammen med sin familie og blev rigtig dårlig tilpas.

Hun så først beskeden fra tiltalte nogen tid efter modtagelsen, da hun gennemgik sine modtagne beskeder. Hun så ikke tegn på, at den var forsøgt slettet. Da hun så beskeden, tænkte hun, at der i hvert fald var tale om nogen, der havde været inde på hendes private profil, og hun opfattede beskeden som rettet mod hende som privatperson. Udover videoen med sønnen havde hun også lagt billeder fra en fest, hvor der blev indtaget alkohol. Hun mener, at tiltalte havde både hendes arbejdstelefonnummer og mailadresse.

Hun erindrer ikke, at hun har afvist at tale med tiltalte i konkrete situationer. De var dus, når de talte sammen.

Hun går ud fra, at tiltalte har fundet hendes profil ved at søge på hendes navn. Hun har efter episoden forsøgt at gøre sin profil mere privat. Inden episoden tænkte hun ikke på, at nogen uden for hendes netværk ville have interesse i at tilgå oplysningerne på hendes profil.

Retsgrundlaget

§ 119 a blev indsat i straffeloven ved lov nr. 1728 af 27. december 2016 om øget respekt for det offentlige rum, offentlige myndigheder og personer i offentlig tjeneste m.v. (den såkaldte respektpakke). Loven trådte i kraft den 29. december 2016.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår bl.a. følgende:

”2.5.3. Den foreslåede ordning

2.5.3.1.

...

Det forudsættes, at bestemmelsen omfatter handlinger, der generelt er egnet til at udgøre en krænkelse af den beskyttede persons fred.

En fredskrænkelse kan f.eks. bestå i hyppige, uønskede henvendelser eller i andre handlinger, der er ubehagelige eller forstyrrende på grund af deres antal, deres indhold eller et udtrykt ønske om at være fri for yderligere kontakt. En enkeltstående henvendelse kan efter omstændighederne have en sådan grovhed, at den vil kunne udgøre en krænkelse af den beskyttedes persons fred og dermed være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Eksempelvis vil en personlig henvendelse på bopælen, hvor gerningsmanden kommer med krænkende udtalelser i almindelighed være af en sådan grovhed, at det er omfattet af strafansvaret.

Kerneområdet for bestemmelsen vil være de tilfælde, hvor der ud fra sagens oplysninger, f.eks. stedet og tidspunktet for samt indholdet af henvendelserne mv., ikke er tvivl om, at gerningsmanden har til formål at chikanere den pågældende.

Der vil generelt skulle lægges vægt på, om et tilfælde af kontakt, forfølgelse mv. sker i en ikke-arbejdsæssig sammenhæng eller en arbejdsæssig sammenhæng, idet der i den sidstnævnte situation typisk vil skulle noget mere til, før der er tale om en fredskrænkelse i bestemmelsens forstand.

Det skal navnlig ses i sammenhæng med, at en person i offentlig tjeneste som en naturlig del af sit hverv i mange situationer vil være i kontakt med borgere, herunder hvor der kan opstå uoverensstemmelser. Det gælder navnlig, når der sker myndighedsudøvelse. Herudover skal der - også som følge af Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 10 - være vide rammer for at kritisere offentlige myndigheder og personer i offentlig tjeneste. Tålegrænsen må derfor for en generel betragtning være højere, når den beskyttede person er i tjeneste.

Hvorvidt et konkret tilfælde af kontakt, forfølgelse mv. kan karakteriseres som en fredskrænkelse af den beskyttede person, vil dog i alle tilfælde stadig skulle afgøres ud fra en konkret helhedsvurdering af sagens omstændigheder.

Det vil i en række tilfælde kunne være vanskeligt at bevise, at betingelserne for, at bestemmelsen finder anvendelse, er opfyldt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet med telefonopkald og visse opslag på sociale medier mv.

Den foreslåede bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis adfærden har karakter af en ytring, der er beskyttet af EMRK artikel 10, sådan som denne bestemmelse fortolkes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Dette indebærer, at der ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse kan pålægges strafansvar i tilfælde, hvor det vil være i strid med EMRK artikel 10.

Anklagemyndigheden og domstolene vil således i forbindelse med tiltale-rejsning og afgørelser af straffesager i relevant omfang skulle foretage en konkret helhedsvurdering af, om hensynet til en vidtgående ytringsfrihed om navnlig emner af samfundsmæssig interesse bør føre til, at der i den konkrete sag ikke pålægges eller søges pålagt strafansvar for fredskrænkelser af personer i offentlig tjeneste eller hverv. Ligesom det er tilfældet med straffesager om injurier, vil domstolene således skulle inddrage praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om spørgsmålet, jf. nærmere herom pkt. 2.5.4.

...

2.5.3.3. Det forudsættes, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i førstegangstilfælde i udgangspunktet straffes med en bøde på 7.500 kr., dog således at grovere – herunder systematiske – overtrædelser kan straffes med en kortere frihedsstraf. Ved overtrædelse af bestemmelsen i gentagelsestilfælde bør der som udgangspunkt ligeledes straffes med en kortere frihedsstraf.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

2.5.4. Forholdet til grundloven og Danmarks internationale forpligtelser.

...

2.5.4.2. Den materielle ytringsfrihed er derimod beskyttet af artikel 10 i EMRK. Efter EMRK artikel 10, stk. 1, har enhver ret til ytringsfrihed. Artikel 10 omfatter udtrykkeligt såvel ytringer i form af oplysninger om faktiske forhold som tilkendegivelser af personlige meninger. Beskyttelsen omfatter dog ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ikke ytringer, der truer med eller tilskynder til vold, eller ytringer, der er udtryk for ekstremt had eller forhånelser af andre persongrupper.

Beskyttelsen af ytringsfriheden efter artikel 10 er ikke ubegrænset. Der kan foretages indgreb i ytringsfriheden, hvis indgrebet er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, territorial integritet eller offentlighed, for at forebygge uorden eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden, for at beskytte andres gode navn og rygte eller rettigheder, for at forhindre udspreddelse af fortrolige oplysninger eller for at sikre domsmagtens autoritet og upartiskhed, jf. artikel 10, stk. 2.

Et indgreb i ytringsfriheden skal således være foreskrevet ved lov og være nødvendigt i et demokratisk samfund i forhold til de lovlige hensyn, som er opregnet i artikel 10, stk. 2.

Det centrale spørgsmål vil typisk være, om indgrebet kan anses for nødvendigt i et demokratisk samfund. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i sin praksis slået fast, at der – i lyset af, at ytringsfriheden udgør en helt grundlæggende rettighed i et demokratisk samfund - skal være et presserende samfundsmæssigt behov for at anse betingelsen for opfyldt. Domstolen anlægger i den forbindelse en konkret helhedsvurdering af den pågældende sag, hvor ikke blot indholdet af de omhandlede ytringer, men også den kontekst, som de er fremsat i, og hvem de er fremsat overfor, tillægges betydning.

...

2.5.4.4. På den anførte baggrund kan strafansvar for at krænke en af de i straffelovens § 119 nævnte personers fred ved, som efter den foreslåede bestemmelse i § 119 a, at kontakte, forfølge eller på anden måde chikanere den pågældende under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme efteromstændighederne udgøre et indgreb i ytringsfriheden efter EMRK artikel 10. Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 119 a skal således kunne begrundes i et legitimt hensyn og være nødvendig i et demokratisk samfund, jf. EMRK artikel 10, stk. 2.

Formålet med udvidelsen af anvendelsesområdet er at tilvejebringe en bedre beskyttelse af personer i offentlig tjeneste, herunder politibetjente, fængselsfunktionærer, sundhedspersonale, socialrådgivere, sagsbehandlere mv., mod at blive udsat for chikane, der begås under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme.

Dette formål udgør efter Justitsministeriets opfattelse et legitimt hensyn, som kan begrunde indgreb i ytringsfriheden,...

Det afgørende er herefter, om indgrebet kan anses for at være nødvendigt i et demokratisk samfund, hvilket Justitsministeriet finder er tilfældet.

Justitsministeriet skal i den forbindelse for det første henvise til, at der - som det også er anført ovenfor - er konstateret en stigning i antallet af episoder, hvor personer i offentlig tjeneste eller hverv har været udsat for chikane, hvilket har gjort det vanskeligere for personer i offentlig tjeneste at udføre deres arbejde. Der har bl.a. været flere eksempler på hjemmesider og sider på sociale internetbaserede medier, hvor personer i offentlig tjeneste er blevet udstillet med navn, billede, privat adresse og telefonnummer.

Dette yder den gældende lovgivning ikke en tilstrækkelig beskyttelse imod, hvorfor der er behov for at reagere, hvis ikke beskyttelsen af personer i offentlig tjeneste skal blive udvandet.

Justitsministeriet skal i den forbindelse fremhæve, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 119 a ikke er rettet mod adgangen til at fremsætte kritik af personer i offentlig tjeneste, og bestemmelsen omfatter således alene chikanesituationer, jf. nærmere herom pkt. 2.5.3.1 ovenfor.

Justitsministeriet skal for det andet henvise til, at det strafferetlige værn i persondataloven og tilholdsloven ikke yder en tilstrækkelig beskyttelse mod

chikane af personer i offentlig tjeneste eller hverv. Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 119 a vil således bl.a. også finde anvendelse på situationer, der ikke er omfattet af strafansvaret i disse love.

Justitsministeriet skal for det tredje henvise til, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 119 a ikke finder anvendelse, hvis adfærden har karakter af en ytring, der er beskyttet af EMRK artikel 10, sådan som denne bestemmelse fortolkes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Dette indebærer, at der ikke i medfør af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 119 a kan pålægges strafansvar i tilfælde, hvor det vil være i strid med EMRK artikel 10.

Anklagemyndigheden og domstolene vil således i forbindelse med tiltale-rejsning og afgørelser af straffesager i relevant omfang skulle foretage en konkret helhedsvurdering af, om hensynet til en vidtgående ytringsfrihed om navnlig emner af samfundsmæssig interesse bør føre til, at der ikke pålægges eller søges pålagt strafansvar for udtalelser mod personer i offentlig tjeneste. Ligesom det er tilfældet med straffesager om injurier, vil domstolene således skulle inddrage praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om spørgsmålet, jf. nærmere herom pkt. 2.5.4.3 ovenfor.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at forslaget er foreneligt med EMRK.”

Af de specielle bemærkninger i lovforslaget til den foreslåede § 119 a (lovforslagets § 1, nr. 6) fremgår bl.a. følgende:

”Bestemmelsen omfatter for det første chikanøs »kontakt«, hvorved bl.a. forstås mundtlige eller skriftlige henvendelser. Henvendelser, der sker via elektronisk kommunikation, det vil sige ved anvendelse af telefoni og internet mv., er også omfattet. Sådanne henvendelser vil f.eks. kunne være emails, sms eller beskeder via sociale netværk (f.eks. Facebook, Instagram eller Twitter) eller apps (f.eks. Whatsapp eller Skype).

Kontakt kan imidlertid forekomme på forskellig måde, og det er efter den foreslåede bestemmelse afgørende, om den pågældende adfærd reelt har karakter af en henvendelse eller kontakt fra gerningspersonen til den beskyttede person. Det er derimod ikke afgørende, om kontakten sker direkte. Det forhold, at en meddelelse gennem f.eks. Facebook, blogs, debatfora mv. på internettet ikke direkte er adresseret til den beskyttede person, er således ikke afgørende. Det er dog et krav, at meddelelsen må kunne anses for reelt rettet også til den beskyttede person, ligesom gerningsmanden må have forset til, at meddelelsen virker som en henvendelse til den beskyttede person.

...

Bestemmelsen omfatter for det andet den, som på chikanøs vis »forfølger« en beskyttet person....

Bestemmelsen omfatter for det tredje den, som på »anden måde chikanerer« den beskyttede person. Udtrykket »chikanere« skal forstås bredt og kan omfatte alle typer af handlinger, herunder fysisk ageren og forskellige former for kommunikation. Der kan eksempelvis være tale om videooptagelse eller fotografering af den beskyttede person i private sammenhænge eller videregivelse, herunder offentliggørelse, af private personoplysninger mv.

Den foreslåede bestemmelse forudsætter, at kontakten, forfølgelsen mv. udgør en »krænkelse« af den beskyttede persons »fred«, og at der er tale om adfærd af en sådan karakter og grovhed, at der er tale om chikane af den pågældende.

Det forudsættes i den forbindelse, at bestemmelsen omfatter handlinger, der generelt er egnet til at udgøre en krænkelse af den beskyttede persons fred. Det indebærer, at der ikke stilles krav om, at den beskyttede persons fred i det konkrete tilfælde blev krænket. Hvorvidt et tilfælde af kontakt, forfølgelse mv. kan karakteriseres som en fredskrænkelse af den beskyttede person og dermed som en overtrædelse af bestemmelsen, skal afgøres ud fra en konkret helhedsvurdering af sagens omstændigheder.

Kerneområdet for bestemmelsen vil være de tilfælde, hvor der ud fra sagens oplysninger, f.eks. stedet og tidspunktet for samt indholdet af henvendelserne mv., ikke er tvivl om, at gerningsmanden har til formål at chikanere den pågældende.

En fredskrænkelse kan f.eks. bestå i hyppige, uønskede henvendelser eller i andre handlinger, der er ubehagelige, utryghedsskabende eller forstyrrende på grund af deres antal, deres indhold eller et udtrykt ønske om at være fri for yderligere kontakt. En enkeltstående henvendelse kan efter omstændighederne have en sådan grovhed, at den vil kunne udgøre en krænkelse af den beskyttedes persons fred og dermed være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Eksempelvis vil en personlig henvendelse på bopælen, hvor gerningsmanden kommer med krænkende udtalelser i almindelighed være af en sådan grovhed, at det er omfattet af strafansvaret.

Andre tilfælde af personlig kontakt mv. til den beskyttede person f.eks. ved dennes private bopæl og på vej til og fra arbejde vil efter omstændighederne ligeledes kunne udgøre en fredskrænkelse omfattet af bestemmelsen bl.a. afhængig af kontaktens nærmere karakter, herunder indholdet af en eventuel ordveksling.

En enkelt chikanøs opringning eller besked vil i almindelighed ikke være omfattet af bestemmelsen, men såfremt de chikanøse opringninger eller beskeder gentager sig, vil forholdet stille sig anderledes. Desto mere chikanøs opringningen eller beskeden er, desto færre chikanøse opringninger eller beskeder skal der til, før forholdet omfattes af den foreslåede bestemmelse. For eksempel vil hyppige opringninger eller offentliggørelse af privat telefonnummer med en opfordring til andre om at skabe en »sms-storm« eller lignende mod den beskyttede person kunne udgøre en fredskrænkelse omfattet af bestemmelsen. Det samme gælder en enkeltstående chikanøs handling, hvis gerningspersonen har viden om, at den beskyttede person også bliver chikaneret af lignende adfærd fra andre. En enkeltstående chikanøs

opringning om natten vil efter sit indhold og formål også kunne udgøre en fredskrænkelser omfattende af bestemmelsen.

...

For så vidt angår oprettelse af eller bidrag til en hjemmeside eller side på et socialt medie bemærkes det, at bestemmelsen navnlig er tiltænkt at skulle finde anvendelse på såkaldte hadsider eller lignende sider på internettet. Disse sider er kendetegnet ved, at deres indhold har til formål mere systematisk at forfølge, udstille eller krænke de pågældende, eksempelvis ved offentliggørelse af private personoplysninger, herunder private billeder, privat telefonnummer eller privatadresser, og eventuelt i kombination med en nedsettende eller krænkende omtale af de pågældende. Det vil derimod i almindelighed ikke være omfattende af den foreslåede bestemmelse, hvis der alene er tale om gengivelse af oplysninger om eksempelvis offentligt ansatte hverv, f.eks. navnet på en embedsmand, der har truffet en administrativ afgørelse, eller en neutral gengivelse af andre offentligt tilgængelige oplysninger, f.eks. offentligt tilgængelige telefonnumre.

Enkeltstående eller et begrænset antal opslag på sociale medier eller på internettet i øvrigt, hvor der ikke er tale om en systematisk og gentagen forfølgelse mv. af en eller flere personer, vil som udgangspunkt ikke være en fredskrænkelser omfattende af den foreslåede bestemmelse. Et enkeltstående opslag vil dog i særlige tilfælde kunne have en sådan grovhed, at det omfattes af bestemmelsen. Det vil bero på en konkret vurdering af opslagens indhold og karakter samt omstændighederne i øvrigt, om opslaget har en sådan grovhed. Opslaget skal som ovenfor nævnt under alle omstændigheder være egnet til at udgøre en krænkelser af den beskyttede persons fred, hvilket bl.a. vil kræve, at et opslag på f.eks. Facebook må anses for reelt rettet også mod den beskyttede person.

Der vil generelt skulle lægges vægt på, om et tilfælde af kontakt, forfølgelse mv. sker i en ikke-arbejdsræssig sammenhæng eller en arbejdsræssig sammenhæng, idet der i den sidstnævnte situation typisk vil skulle noget mere til, før der er tale om en fredskrænkelser i bestemmelsens forstand, jf. nærmere herom pkt. 2.5.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

...

Ved afgørelsen af, om en overtrædelser kan karakteriseres som grov, kan der bl.a. lægges vægt på overtrædelserns formål, karakter, omfang, herunder om den har virket stærkt chikanerende eller været egnet til at skabe væsentlig utryghed for den forurettede.

Som eksempler på grovere overtrædelser kan nævnes oprettelse af en hjemmeside med det formål at offentliggøre eller søge at offentliggøre private personoplysninger om personer i offentlig tjeneste eller hverv, idet en sådan fredskrænkelser i almindelighed vil være stærkt chikanerende for den forurettede og samtidig indebærer en videregivelse af private oplysninger uden et legitimt formål. På samme måde vil fremmøde ved den beskyttede persons hjem kunne være et eksempel på en grov overtrædelser, såfremt

fremmødet er egnet til at virke stærkt chikanerende eller skabe væsentlig utryghed.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten lægger ligesom byretten til grund, at tiltalte den 1. marts 2017 på sin offentlige profil på Facebook delte et billede med F1 og hendes kæreste med de kommentarer, der er angivet i tiltalen, og at han den 8. marts 2017 sendte hende en personlig besked med det indhold, der er angivet i tiltalen.

Beskeden af 8. marts 2017 indeholder oplysninger, som er af meget privat karakter, herunder om spiseforstyrrelse hos modtageren, og beskyldninger om deling af nøgenbilleder af et barn og om misbrug af alkohol. Oplysningerne og beskyldningerne har ingen sammenhæng med F1's arbejde som socialrådgiver i den konkrete sag om tvangsfjernelse af tiltaltes børn.

Beskeden er sendt til F1 personligt via hendes Facebookprofil. F1 har forklaret, at hun opfattede beskeden som klart rettet mod hende som privatperson, da hun havde lagt en video af sin søn i en badesituation på sin profil tillige med fotos fra en privat fest, hvor der blev indtaget alkohol.

Under disse omstændigheder lægger landsretten til grund, at tiltaltes besked var en kontakt, der med inddragelse af F1's private forhold og hendes familie havde til formål at krænke hendes fred på chikanøs måde og dermed er omfattet af straffelovens § 119 a, stk. 1.

Tiltaltes anvendelse af et privat fotografi af F1 og hendes kæreste den 1. marts 2017 på tiltaltes egen Facebookprofil havde heller ingen sammenhæng med hendes arbejde som socialrådgiver i den konkrete sag.

Efter en samlet vurdering finder landsretten, at tiltaltes anvendelse af billedet som sket set i sammenhæng med beskeden den 8. marts 2017 også udgør en chikanøs kontakt til F1 i anledning af udførelsen af hendes arbejde, som er omfattet af straffelovens § 119 a, stk. 1.

Tiltaltes bemærkning om "Magtmisbrug" i fortsættelse af billedet og citering af straffelovens § 267 kan derimod ikke anses for en chikanøs kontakt omfattet af straffelovens § 119 a, stk. 1.

Tiltaltes besked til F1 personligt om hendes rent private forhold og anvendelse af billedet af F1 og hendes kæreste som sket på hans Facebookprofil har ikke en offentlig eller samfundsmæssig relevans, der kan begrunde, at de er omfattet af EMRK artikel 10 og dermed straffri.

Landsretten tiltræder, at tiltalte i det nævnte omfang er skyldig i tiltalen i forhold 1.

Forholdene er begået i begyndelsen af marts 2017. Der er rejst tiltale ved anklageskrift af 3. juli 2017. Byrettens dom er afsagt den 3. oktober 2018, og Procesbevillingsnævnet har den 24. januar 2019 givet tilladelse til at anke dommen. Sagen, der har et ukompliceret faktum, har herefter haft en samlet sagsbehandlingstid på næsten 3 år, uden at dette kan lægges tiltalte til last. Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for sagen, og anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af byrettens strafudmåling på 6 dagbøder på hver 625 kr.

På denne baggrund og efter en samlet vurdering finder landsretten, at straffen kan bortfalde, jf. straffelovens § 83, og at statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Straffen for tiltalte, T, , bortfalder.

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Bjerg Hansen

Astrid Bøgh

Berith Linnebjerg
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 13. februar 2020

J. Nordgaard

retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 3. oktober 2018

Retten nr. K02-3132/2017

Politets nr. 3300-70315-00002-17

Anklagemyndigheden

mod

T

født januar 1967

Anklageskrift er modtaget den 3. juli 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 119 a ,

ved i perioden mellem den 1. marts 2017 kl. 15.45 og den 8. marts 2017 kl. 06.32 fra et ukendt sted at have kontaktet og på anden måde chikaneret **F1** .

F1 i anledning af udførslen af hendes hverv som socialrådgiver ved Børn og Unge, **By1** Kommune, idet tiltalte

den 1. marts 2017 kl. 15.45 kontaktede eller på anden måde chikanerede

F1 , ved på sin offentlige profil på Facebook at dele **F1's** billede og navn, hvor tiltalte i kommentarfeltet til billedet blandt andet skrev: "magtmisbrug....." samt citerede straffelovens § 267, og

den 8. marts 2017 kl. 06.32 kontaktede **F1** i en privat besked via Facebook, hvor tiltalte skrev: "Vidste ikke at de led af spiseforstyrrelse samt ligger nogenbilleder på nettet af deres søn i bad og drikker som et svin. Jeg synes det er meget bekymrende at en der har med børn og unge at gøre, har disse problemstillinger. Vi blev i går den 7/3-17 kontaktet af DR2, da de søger forældre der har fået tvangs fjernet børn."

2.

straffelovens § 121,

ved den 23. marts 2017 i tidsrummet mellem ca. kl. 18.00 og ca. kl. 21.00 på

By2 , med han, skældsord eller anden fornærmelig tiltale at have overfaldet tjenestegørende familiebehandler

F2 , idet **T** kaldte **F2** "møgekælling", "smatso", eller lignende.

Pastande

Anklagemyndigheden har vedrørende forhold 1 nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har vedrørende forhold 2 nedlagt påstand om frifindelse.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i begge forhold.

Sagens oplysninger

T har forklaret, at F1 er socialrådgiver i By1 Kommune. Han kender hende, fordi hun uberettiget var med til at tvangsfjerne hans børn i februar 2017.

Hans søn X1 og hans datter X2 blev tvangsfjernet af kommunen, fordi han var blevet anmeldt for voldtægt. Børnene blev anbragt på en institution, som hedder ". Efterfølgende frafaldt politiet alle sigtelser mod ham. Hans søn blev straks hjemgivet. Hans datter blev hjemgivet noget tid senere. For ham var det et ganske umenneskeligt forløb.

F1 var meget nedladende overfor ham op til tvangsfjernelsen. Hun ville bl.a. kun tale med ham, hvis han overfor hende indrømmede, at han havde voldtaget sine børn. Hun talte til ham, som om han var et 3-årigt barn.

Han nægtede at indrømme noget som helst. Han nægtede også F1 adgang til sit hjem. Han sagde til hende, at hvis hun ville have et møde på hans adresse, måtte det foregå udenfor. Hun truede ham herefter med at komme med fageden og politiet.

Hun har også forbudt ham at tage børnene med ud over kommunegrænsen og ned over grænsen til Tyskland.

I marts 2017 havde han en Facebook-profil i sit eget navn. Forevist sagens bilag 1-2 kan han bekræfte, at profilen på bilaget tilhører ham. Han kan også bekræfte, at det billede, som han har delt af et par, viser F1 med en mand ved sin side. Han gjorde det, fordi han følte sig uretfærdig behandlet. Hans mor havde spurgt ham, hvem der behandlede tvangsfjernelsessagen. For at give sit mor et svar, lagde han billedet af F1 op på sin egen Facebookprofil. På det tidspunkt var der tale om en åben profil, som alle kunne se.

Han ved ikke, om F1 konkret har kunnet se billedet af sig selv på hans profil. Han skrev i samme forbindelse ordet "magtmisbrug", fordi kommunen havde bestemt, at han ikke måtte besøge sine børn, mens de var tvangsfjernet eller tage dem med over grænsen. Han var desuden sur over, at F1 ordret havde sagt "hold kæft" og "klap i " til ham. Hun havde også direkte sagt, at han havde voldtaget sine børn.

Der er også korrekt, at han har skrevet den besked, der er fremlagt i sagens bilag 1-3, og at han har sendt beskeden direkte til F1 . Han fortrod straks sin handling og slettede derfor omgående beskeden. F1 burde herefter egentlig slet ikke have kunnet se beskeden. Han føler sig ret overbevist om, at nogen må have hacket ham, siden det alligevel var muligt.

Pastanden om, at han er blevet hacket, bygger han på, at politiet åbenbart også er kommet i besiddelse af oplysninger fra den lukkede del af hans Facebook-profil, hvilket ikke burde være muligt. Dette ses bl.a. af sagens bilag 1-2, side 8, nederst, som er et uddrag af en korrespondance, som kun er åben for hans venner.

Indholdet af beskeden i sagens bilag 1-3 rettede sig ikke direkte mod F1 eller hendes privatliv. Indholdet af beskeden vedrører derimod de personer, der er ansat på institutionen ". Da han på et tidspunkt havde en livechat med sin datter, mens hun var anbragt på stedet, oplevede han, hvorledes en af de ansatte kom ind på værelset til hende, rev hendes dyne af og greb ud efter hendes bryster. Han er bekendt med, at en anden af de ansatte på stedet er blevet fyret pga. overgreb.

Der er også en meget tyk dame på " ", som han tror, har spiseforstyrrelser. Han har også set billeder fra personalefester på stedet, hvor der bliver drukket en del.

I teksten i sagens bilag 1-3 har han helt bevidst skrevet "de", og ikke "De" samt "deres" frem for "Deres". Det viser netop, at han omtaler tredje personer og ikke F1 .

Han ville med sin besked til F1 gøre opmærksom på forholdene på institutionen " ".

F1 har forklaret, at hun er socialrådgiver i By1 Kommune. Hun kender kun tiltalte fra sit job. De er ikke venner på Facebook.

I starten, hvor hun havde kontakt til tiltalte, var deres kommunikation i orden. Dette ændrede sig under et møde i kommunen. På dette tidspunkt blev der truffet en formandsbeslutning om at tvangsfjerne tiltaltes børn. Tiltalte blev i den forbindelse meget oprørt og ændrede markant adfærd.

Det er vist rigtig, at det samme dag, hvor mødet blev holdt i kommunen, også var et møde mellem hende og andre ansatte fra kommunen ude på tiltaltes bopæl.

Hun har ikke på noget tidspunkt sagt til tiltalte, at han har voldtaget sine børn. Hun vil ikke afvise, at hun kan have sagt, at der har foreligget en underretning om en eventuel seksuel krænkelse.

Inden mødet på kommunen med tiltalte havde de internt drøftet, at de ikke måtte sige mere end højst nødvendigt til ham, idet sagen var under efterforskning hos politiet. Derfor er hun sikker på, at hun ikke har sagt noget om en voldtægt.

Efter moderne den pågældende dag havde hun ikke længere kontakt med tiltalte.

På et senere tidspunkt fik hun en besked om, at en person havde delt et billede fra hendes private Facebook-profil. Hun fulgte linket og blev meget forbavset, da hun så, at det var tiltalte, der havde delt et billede af hende og hendes kæreste på sin egen Facebook-profil. Under billeder af hende var der et billede af en lille figur, som kastede op, og tiltalte havde skrevet noget om magtmisbrug.

Hun kontaktede sin leder om hændelsen og tog et screenshot.

Nogle dage senere fik hun en besked om, at hun havde fået en meddelelse i sin private indbakke på Facebook. Hun kunne ikke se, hvem beskeden kom fra. Hun åbnede først beskeden, da hun kom hjem fra arbejde. Hun blev meget overrasket og følte ubehag, da hun så, at beskeden kom fra tiltalte. Hendes tanke var, at beskeden helt klart var rettet mod hende. På Facebook har hun en video liggende af sin lille søn, mens han bader. Hun havde det dårligt med, at en fremmed person på den måde trængte sig ind på hendes privatsfære. Det var meget ubehageligt.

Der færede 100 tanker gennem hendes hoved, og hun frygtede blandt andet, at videoen af hendes søn også var blevet delt på nettet.

Igen meldte hun episoden til sin overordnede og tog et screenshot.

Der er under sagen foretaget dokumentation af sagens bilag 1-2 og 1-3.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er førtidspensionist. Hans indtægt ligger på ca. 120.000 kr. brutto pr. år.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at tiltalte har foretaget de handlinger, der er beskrevet i anklageskriftet.

Under henvisning til at F1 som socialrådgiver i By1 Kommune var med til at behandle sagen om tvangsforførelsen af tiltaltes børn og herudover ikke har haft nogen kontakt med tiltalte, lægges det til grund, at hans handlinger har haft karakter af chikanøs kontakt, der har udgjort en krænkelse af F1's fred.

Tiltalte er derfor skyldig i overensstemmelse med den rejste tiltale.

Efter forarbejderne til straffelovens § 119 a skal straffen for overtrædelse af bestemmelsen som udgangspunkt fastsættes til en bøde på 7.500 kr.

Hverken oplysningerne om gerningen, tiltaltes person eller andre forhold, herunder sagsbehandlingstiden kan begrunde en fravigelse af dette udgangspunkt.

Efter oplysningerne om tiltaltes indtægtsforhold på gerningstidspunktet ned-sættes bødestrafen til det halve.

Straffen fastsættes herefter til 6 dagboder på hver 625 kr.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Forhold 2

I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand frifindes tiltalte i forhold 2.

Thi kendes for ret:

T skal betale 6 dagboder på hver 625 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 6 dage.

Tiltalte skal delvist betale sagens omkostninger.

Lone Staugaard
kst. dommer

/jan

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I SØNDERBORG, den 3. oktober 2018

Janne Stokbæk
kontorfuldmægtig